

[Oluf Pedersen.]

Fredsviljen, saadan at man derigennem kan faa vor Frihed og Uafhængighed sikret.

Efter de Udtalelser, som det ærede Medlem har fremsat om, at man skal have mere Militær, og efter at man har fremstillet dette som en Betingelse for vort Lands Uafhængighed og vort Lands Sikkerhed, ønsker jeg at sige, at Danmark er vort Land fra Sønderjyllands yderste Grænse, og det er vort Land, fordi Befolkningen er dansk. Det er dette, der er det egentlige Værn, det er det eneste Værn, der kan holde, og det kan holde, fordi det er bygget paa en Moral, det er bygget paa Ret og paa Aand og paa Sandhed. Militære Garantier gives der ikke, Militæret kan tværtimod være farligt, fordi det underkender det, som er det afgørende; og den Tale om, at man til Underbyggelse af Aand skal have Kanoner, synes jeg ingen Steder hører hjemme.

Ud fra den Begrundelse, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har givet af det stillede Forslag, maa vi modsætte os en saadan Kommissions Nedsættelse, og efter det ærede Medlem Hr. Brorsens Udtalelser er en saadan Kommission jo oven i Købet ganske unødvendig. Hvad der betinger vort Lands Selvstændighed, det er — saaledes som det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen sagde — først og fremmest Landets indre Forhold, dette, at man hverken tillader Nazister eller Kommuniste at blande sig i vore Forhold, at man undgaar den Opdeling af Landets Indbyggere, som man har i andre Lande. Dette kan kun undgaas, hvis man prøver paa inden for Landets Grænser at skabe retfærdige og sunde Samfundsforhold, og derfor, naar Det konservative Folkeparti vil hævde vort Lands Selvstændighed, vor Uafhængighed, saa burde det opgive den Politik, det hidtil har ført, og gaa ind i den Politik, som Retsforbundet forfægter.

Formanden: Den ærede sidste Taler fremsatte i sit Indlæg en Bemærkning om, at en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft var uforskammet. Denne Bemærkning maa jeg paatale. Jeg henstiller, at man afholder sig fra lignende Bemærkninger under den fortsatte Debat.

Forsvarsministeren (Alsing Andersen): Jeg synes, at den Taler, der paa et Tidspunkt af Debatten sagde, at der ikke var fremkommet noget nyt i Debatten, havde Ret. Jeg er ingen Ynder af at skulle staa og gentage Argumenterne Gang paa Gang, selv om der er nogle Maaneder imellem, og

jeg synes, den paagældende Taler havde Ret i; at der i det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Udtalelser i Virkeligheden ikke var noget nyt, ingen nye Synspunkter, ingen nye Argumenter, at der i Virkeligheden ingen Begrundelse var for det Forslag, han har stillet.

Naar jeg alligevel tager Ordet, saa er det, for at Tavshed ikke skal blive mistydet. Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft udtalte meget patetisk heroppefra, at Det konservative Folkeparti havde givet et Tilbud. Jeg ser ikke noget Tilbud i den Tale, det ærede Medlem holdt. Jeg beder alle, der interesserer sig derfor, om at læse det ærede Medlems Tale igennem — jeg tror ikke, nogen vil kunne finde et Tilbud fra det ærede Medlems Side. Jeg synes, det er lidt urigtigt af det ærede Medlem og hans Parti ved denne Lejlighed paa ny at ville stille sig op som Partiet, der vil Samling om denne Sag, som Partiet, for hvem de politiske Synspunkter er ganske underordnede, som det eneste Parti her i Landet, der virkelig vil løfte Spørgsmaalet op over Partipolitikken og skabe Samling paa bredere Grundlag. Det ærede Medlem har efter min Formening ingen som helst Ret dertil. Det ærede Medlems Partis Standpunkt i Fjor fratog ham enhver Ret til at tale saadan, hans Tale i Dag har ikke givet ham denne Ret tilbage. Man kunde meget snarere sige, at vi i langt højere Grad havde Ret til at tale som det ærede Medlem, idet vi jo har taget et andet Standpunkt, end vi hidtil har haft, vi har erkendt det og ikke lagt Skjul derpaa. Men det ærede Medlem staaar stadig paa det gamle konservative Standpunkt, og ud fra dette har det ærede Medlem efter min Mening ingen Ret til at tale om, at han fremfor andre vil løfte denne Sag op over Partierne.

Westermann: Den Afvisning, der her har fundet Sted fra Regeringspartiernes Side, er udelukkende blevet motiveret med, at Forsvarsudvalget i 1937 havde faaet alle de Oplysninger, som overhovedet kunde gives, at alle Mangler, som hæftede ved den nuværende Ordning, var klarlagt baade fra Regeringens og fra de højeste sagkyndige Myndigheders Side, og at man frit havde haft Lov til at diskutere dem, samt at der siden da ikke var sket nogen afgørende Ændring, der kunde bevirke, at der var Grund til igen at tage dette Spørgsmaal op til Diskussion. Jeg har et andet Indtryk af, hvad der foregik i Forsvarsudvalget, idet ikke alene jeg, men jeg tror i hvert Fald alle vi, der hørte til Oppositionspartierne,